

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7941/2021
01.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Ваздухопловне академије из Београда, чији су пуномоћници Александар Самуиловић, Миливоје Судимац, Бојана Чоровић и Миона Делић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, Београд, коју заступа Војно правобранилаштво у Београду, ради иселења, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6172/20 од 08.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6172/20 од 08.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првом основног суда у Београду П 14289/17 од 22.10.2019. године ставом првим изреке, обавезана је тужена Република Србија – Министарство одбране, Београд, да се са свим лицима и стварима исели из непокретности у Београду у улици ..., изграђене на кат. парцели .., уписане у лист непокретности .. КО ... и преда их тужиоцу Ваздухопловној академији из Београда, на слободно коришћење и располагање. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу оид 309.300,00 динара у року од 15 дана од пријема писаног отправака пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6172/20 од 08.04.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 14289/17 од 22.10.2019. године, па је одбијен захтев тужиоца да се обавезе тужена да се са свим лицима и стварима исели из непокретности у Београду, улица ..., изграђене на кат. парцели .., уписане у лист непокретности .. КО ... и преда их тужиоцу на слободно коришћење и располагање, све у року од 15 дана од пријема писаног отправака пресуде. Ставом другим изреке преиначена је одлука о трошковима

парничног поступка садржана у ставу другом изреке побијане пресуде Првог основног суда у Београду П 14289/17 од 22.10.2019. године, тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 247.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 22.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба Закона о парничном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. тог Закона, испитао је побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Указивањем у ревизији да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба парничног поступка, без навођења у чему се битне повреде поступка састоје, Врховни касациони суд је оценио паушалним и неоснованим.

Према утврђеном чињеничном стању непокретности на кп.бр. .. из листа непокретности .. КО ... државна су својина, власништво Републике Србије, корисника Града Београда. Према решењу од 14.03.1974. године, Град Београд је правном претходнику тужиоца дао на употребу зграду - непокретност у улици ... број .., подигнуту на кат. парцели .. и .., уписану у ЗКУЛ .. КО Београд, али ова непокретност, која према том решењу захвата обе поменуте парцеле, према налазу вештака геодетске струке, на лицу места не постоји. Тренутно фактичко стање нелегалне надоградње на објектима број 7 и 8, са катастарске парцеле број .., које нису ни евидентирани у катастарским апарату, не прелазе на суседну кп.бр. .. . Иначе, на кат. парцели .. има више објеката који носе ознаке броја од 1 до 6 и односе се на војни комплекс. Објекте на кп.бр. .. војска је држала и градила од 1947. до 1961. године, а и адаптирала од 1968. до 1980. године. Дакле, ови објекти евидентирани су у посебном војном катастру знатно пре него што је донето решење из 1974. године о давању на употребу правном претходнику тужиоца зграде - непокретности у улици .. број .., подигнуте на кп.бр. .. и .. и користио их је искључиво тужени.

Наведено чињенично стање другостепени суд је утврдио након што је отворио расправу на основу члана 383. став 4. ЗПП и извео предложене доказе које је ценио у смислу члана 8. ЗПП. Другостепени суд је закључио да Град Београд није могао да 1974. године преда тужиоцу спорну непокретност у закуп без накнаде, јер су објекте на кп .. подигли, адаптирали, користили и сада их користе искључиво тужени, док правни претходник тужиоца никада није био њихов власник, нити је правни претходник тужиоца могао да користи зграду подигнуту на кат.парцелама .. и .., која се наводно пружа на обе парцеле и која као таква не постоји. Такође је закључено да се уговор о закупу није могао односити и на друге зграде на кат. парцели .., које је одувек користио тужени, јер се према изводу из катастра на кп.бр. .. налази војна установа и

објекти унутар круга, док на кп.бр. .. има више објеката које користи тужилац и који су уписани у ЛН бр. .. КО ..., због чега је очигледно да је правни претходник тужиоца користио само зграде на кп.бр. .. на којој се налази Ваздухопловна академија, односно бивша Ваздухопловно-техничка школа, а некада средња школа „Петар Драпшин“, из ког разлога је донета одлука којом је тужбени захтев одбијен.

По становишту Врховног касационог суда, другостепени суд је, супротно наводима ревизије, правилном оценом доказа изведених на расправи у смислу члана 8. ЗПП утврдио чињенично стање и правилном применом материјалног права из чланова 20, 37. и 81. Закона о основама својинско правних односа одлучио о тужбеном захтеву.

Према члану 81. Закона о основама својинско правних односа независно од спора због сметање државине (члан 77) може се тражити судска заштита државине по основу права на државину. Према члану 20. тог Закона право својине стиче се по самом закону, на основу правног послова и наслеђивањем. Према члану 21. истог Закона, по самом закону право својине се стиче стварањем нове ствари, спајањем, мешањем, грађењем на туђем земљишту, одвајањем плодова, одржањем, стицањем својине од невласника, окупацијом и у другим случајевима одређеним законом. Према члану 37. овог Закона, власник може захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари. Власник мора доказати да на ствари чији повраћај тражи има право својине, као и да се ствар налази у фактичкој власти туженог.

Неосновано је ревизијом тужиоца указано да је становиште другостепеног суда засновано на погрешној примени материјалног права. Из утврђеног чињеничног стања следи да су непокретности на кп.бр. .. из ЛН .. КО ... у државини туженог, да је ове објекте тужена подигла и адаптирала (с обзиром на дозволу за употребу које су насловљене на инвеститора објеката, војну пошту .. и војну пошту .. у Београду, које датирају из 1962. године, односно 1964. године), те да се ради о групи објеката војне установе „Београд 2“, чији је бивши корисник Војно сабирни центар. Следи да је правни претходник тужиоца користио само зграде на парцели .., те да Град Београд није ни могао да 1974. године преда тужиоцу непокретности на кп .. у закуп без накнаде, јер су се још пре тога налазиле у државини тужених који су објекте подигли и адаптирали, по ком основу су и постали власници ових објеката, па самим тим имају и јачи правни основ на њихову државину.

Врховни касациони суд је оценивши да се ни осталим наводима у ревизији, које је такође ценио, не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, и због чега их посебно није образлагао, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Тужилац у поступку по ревизији није успео, па му сагласно одредби члана 153. став 1. ЗПП не припадају трошкови састава ревизије, због чега је применом одредбе члана 165. ст. 1. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке пресуде.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић